

Martí Marfà: «La infrarepresentació femenina als escenaris no tenia excusa; i ara, encara en té menys»

Parlem amb el director artístic de la recuperada FiM de Vila-Seca sobre com encara la fira d'enguany

Després de 16 anys de recorregut emplenant els carrers de Vila-seca de música, la FiM va plegar veles el 2016. Cinc anys després, no obstant això, la fira es reprèn rebatejada com a 'Fira de música emergent i familiar de Vila-seca' per una dissetena edició que tindrà lloc el 7, 8 i 9 de maig de 2021. De moment, l'organització es troba en plena recepció de propostes artístiques, amb la convocatòria oberta fins al 3 de febrer. Parlem amb el seu director artístic, Martí Marfà, sobre com planteja aquesta gran tornada.

Per què heu decidit reprendre la fira aquest any? Ja ho teníeu previst abans de l'esclat de la pandèmia?

A Vila-seca i el Camp de Tarragona hi havia un clam social i polític força unànime per al retorn de la FiM: era un esdeveniment molt estimat al territori. I quan em presento com a director artístic en diferents àmbits, m'adono que també era una cita de referència al país. Tothom en té molt bons records i la gent del sector professional rep amb entusiasme la seva tornada. Tot i que la represa de la FiM Vila-seca va ser una decisió pre-pandèmia, amb l'impacte que la crisi sanitària està tenint sobre el sector de la música en viu encara és més necessària: calen espais per revitalitzar la música en directe i impulsar novament el sector professional, que està patint molt.

Quina aspiració o objectius hi ha al darrere d'obrir una nova edició de la Fira?

Tenim un país creativament molt actiu en l'àmbit de la música. Fins i tot en temps de pandèmia els i les artistes han continuat creant, han fet la seva feina. De fet, ara tenim un feix inabastable de propostes musicals de qualitat que no s'han pogut exhibir als escenaris. I alhora les fires i mercats del sector no poden assimilar-ho tot. Ja no podien abans de la pandèmia. També és cert que ens falten escenaris, especialment de format petit i mitjà, que puguin donar sortida a la interessantíssima escena emergent. La FiM Vila-seca reneix per donar visibilitat a aquest segment (l'emergent) i per esperonar la proliferació de nous espais d'exhibició. Alhora, l'àmbit de la música familiar està en auge, amb un públic creixent, espectacles de molta qualitat i projecció, i nous formats en circulació. La nova línia familiar de la FiM Vila-seca es crea per fer d'aparador d'aquesta escena i ajudar a articular-la.

Tu ja havies col·laborat els anys 2013 i 2014 amb la Fira, i ara hi tornes com a director artístic. Quines coses creus que van funcionar i tens intenció de recuperar?

La FiM Vila-seca té molta raó de ser com a fira, com a mercat adreçat al sector professional i obert al públic en general. És clau defensar aquest enfocament i no confondre's amb un festival o una festa major. La FiM va assolir projecció de país gràcies a la seva aposta per la música emergent. Molta gent recorda haver-hi descobert propostes noves o haver-hi vist el seu primer concert de grups avui consolidats com **Manel** i **El Petit de Cal Eril**. És aquesta la idea que voldria ser capaç de recuperar.

Pau Vallvé, el maig de 2011, a la 12a edició de la Fira de Música al Carrer de Vila-seca Foto: Xavier Mercadé

Tot i que ara reapareixeu rebatejats, ja no sou la 'Fira de Música al Carrer'. Què ha canviat?

Hem actualitzat el nom de marca de la fira, ara en diem FiM Vila-seca. Continua tenint l'esperit d'esclat primaveral, de sortir al carrer amb el bon temps i gaudir de la música en directe a l'espai públic. Tot i això, també incorporem espais d'exhibició interiors per poder acollir propostes de música familiar que tenen el format d'espectacles de sala.

Què tenen en comú la música emergent i familiar, com per encabir-les dins d'un mateix projecte?

Per mi parlar d'infants i famílies i d'artistes emergents és parlar del mateix: els fonaments de la cultura musical del país. A la FiM Vila-seca treballem amb la música que ve, ja que apuntem a la pedrera de músics i de públics. Aquest és el nostre *target* i això ens ha de permetre singularitzar la FiM Vila-seca i fer-la conèixer amb les altres fires i mercats musicals del país. Alhora, la meua intenció és treballar el que podríem dir-ne *música per a tots els públics*. Certament, hi ha propostes específicament pensades per a infants en format ritme, registre, llenguatge, continguts... Però musicalment pot tenir atractiu per als adults i, de fet, ha d'aspirar a atraure pares i mares, que també assisteixen als espectacles familiars. A la vegada, han proliferat els festivals i propostes de música en família, és a dir grups teòricament de públic adult que adapten el format de concert per fer-lo apte al públic familiar. Ambdues tendències dibuixen un espai interessantíssim i amb molt recorregut, el de la música per a tots els públics, que des de la FiM Vila-seca volem promoure.

FiM Vila-Seca Foto: Frederic Navarro

Quant a la vostra vessant de promoure la música emergent, quina funció pren una iniciativa com la vostra, en un moment d'explosió en què és relativament fàcil donar-se a conèixer a través de les xarxes?

Com totes sabem, tenir accés a molta informació no és sinònim d'estar ben informada. Amb la música passa el mateix. *Tenir molta música emergent a l'abast precisament reforça encara més la necessitat de periodistes, crítics, programadors, fires, festivals... que facin tasca de prescripció i ajudin a destriar el gra de la palla.* Per descomptat, en la societat de la informació el públic té un gran paper i això contribueix a democratitzar aquests processos, però alhora el criteri dels experts

és més necessari que mai. També hem de pensar que el directe continua essent un pilar de la indústria musical, especialment en els segments en què ens movem nosaltres. Per tant, no només es tracta de difondre i consumir música a través de xarxes, sinó de saber defensar un bon directe. En aquest sentit, són essencials els programes de suport a la creació i acompanyament artístic que desenvolupen agents de Cases de la Música o La Marfà de Girona, entre d'altres. I la FiM Vila-seca vol sumar-se a aquestes iniciatives i esdevenir-ne un node articulador.

Més enllà d'impulsar la música emergent en general, teniu una línia clara per fomentar la presència femenina i de músics amb "diversitat funcional"...

Un dels meus propòsits com a director artístic és presentar una programació diversa, en termes d'equilibri territorial, estils musicals i formats de concert. Però també vull donar visibilitat a la diversitat funcional, perquè em sembla clau defensar que es pot fer música des de condicions diverses. I, òbviament, vull reflectir una realitat que és aclaparadora: tenim al país un bum de dones joves liderant projectes musicals de molta qualitat i també tenim moltes dones instrumentistes que contrasten amb la clàssica imatge de la cantant davant un grup d'homes músics. La infrarepresentació femenina als escenaris no tenia excusa i ara encara menys. M'agradaria aconseguir una FiM Vila-seca molt feminitzada, crec que pot ser una declaració de principis de cara al públic i l'escena.

A banda d'això, però, quins criteris utilitzareu com a cribratge en la programació?

Definir què és una proposta emergent no és fàcil. Tampoc crec que hàgim d'establir un criteri unívoc perquè en l'emergència hi intervenen molts factors. En aquest sentit, pel que fa a la part emergent, busquem artistes o projectes als inicis de la seva trajectòria, tot i que tenir disc o mànager no t'exclouen de la convocatòria. Tant en familiar com en emergent, valorarem que puguin ser estrenes, que s'hagi gaudit d'algun programa de suport a la creació, i evidentment la qualitat, la singularitat, el risc i el potencial de projecció.

FiM Vila-Seca Foto: Frederic Navarro

Tot això entenc que ho valorareu entre els artistes que enviïn les seves propostes a la convocatòria artística, ja oberta.

Sí. Alhora estem bastint una xarxa d'antenes de talent. Es tracta d'actors repartits per tot el territori que ens ajudaran a fer prospecció de cada escena local i prescripció de les propostes que poden tenir interès o recorregut. Em refereixo als dispositius de suport a la creació, programes d'acompanyament artístic, concursos de grups novells, equipaments especialitzats en música, centres d'estudis superiors de música?

Alguns dels objectius o requisits que valoreu en els artistes, segons el vostre web, van molt dirigits a solventar problemes derivats de la pandèmia i presentar propostes de caràcter digital. Creieu que és el futur o és quelcom que és especialment important només aquest any?

Els requisits de participació són vàlids amb pandèmia o sense. Volem donar espai a propostes que abordin el repte digital i que puguin afrontar situacions com la de la covid-19 en termes d'innovació, adaptabilitat i resiliència. La crisi sanitària ha accelerat la proliferació de formats i eines de creació i difusió musicals que, de fet, ja existien. És un dels *outputs* positius d'aquesta crisi. Evidentment la digitalitat no ha de substituir l'organicitat ni el directe, sinó que hi ha de conviure. La gent té més que mai la necessitat de trobar-se, de gaudir de la música en viu. I els recursos digitals i tecnològics ja fa temps que formen part de la nostra vida. Tot plegat ja s'està integrant.